

Kakú je in Ribončen sojo rito nepiru.

(Zapisal v Materi pri Jgu Fr. Kramar.)

Ankat je su in Ribončen s soja sūha rēba pa svejt' pa je prsu
h in' kmetici pa ji je rēku: „Mat'! Če m' daste ena lambora
mlejka pa ena regūjzda krūha, tokū de bōm xedrubu, pa bōm
rito nepiru!“ Sevejde ta kmetica ga je pa takū xastapila, de če m'
bō dala mlejka pa kruha de ji bō in xatū rejta pōl napiēru, -
m' je pa dala kār je prosu. Potlej k' se je Ribončen fajn najū
je tū pa kār jst. Kmetica m' je pa reakla: „Nē, k' na bōte
rejta napiērli, kukor ste prejti ablobil'?“ Ribončen pa prav':
„E, sej najsom rēku de bōm vām rajto (rejto) nepiru,
jest som rēku de bōm le seab' rito nepira, sej som je rejs,
lejte dē!“ pa se je vdaru pa rit' pa je su naprej.

(Povedal l. 1910. oče Anton Kramar.)

Takule je, kō človk prejti na vāj!

(Zapisal v Materi pri Jgu Fr. Kramar.)

Ankat je in Ribončen prov inā velika cajna kruškō zbiērov če b'
bla kēsna gnila vmejs. Zbiēra, zbiēra, pa nēj blu nabene gnile,
alē! glik ta zadne je pa bla! „Pomojdūh“, prav' Ribončen, „k'
b' jest prajt vajdu de je samū ta gnila, b' je kār porjēr pa b'
jo stran' xagnōv, pa ne b' bla trejba sejle cajne kruškō
pa nepotrebnim zbiērat!“ Jeja, k' b' prajt vajdu!

(Povedal l. 1907. Janex Liber, kmet.)